

[Ninn-Hansen.]

forstået den højtærede ministers tale i dag således, at nu kunne vi virkelig begynde vore forhandlinger. Den højtærede minister sagde, at han havde ført forhandlinger med såvel sygekasserne som fortsættelseskasserne, altså med de to organisationer, der er interesseret i denne sag, og det skal jeg da ikke kritisere den højtærede minister for; det er jo helt rimeligt at drøfte sagen med organisationerne. I mit parti ser vi med meget stor sympati på fortsættelseskasserne og deres ledere. Og når det drejer sig om sygekasserne kan vi vel sige det på den måde, at vi med stor opmærksomhed hører på det, det ærede medlem hr. Niels Mørk har at sige til os. Men det er jo dog organisationer, og den højtærede minister ved, at det konservative folkepartis stilling til organisationerne er den, at det i hvert fald ikke er dem, der skal bestemme, hvad der skal være lov. Jeg ved ikke, om den højtærede minister har samme opfattelse; men hvor godt man end synes om organisationerne, må man dog give det konservative folkeparti ret i, at vort hovedsynspunkt også gælder i dette tilfælde. Vi må fastholde, at det, der skal være lovgivning på dette område, må fremkomme som resultat af forhandlingerne her i folketinget.

For at få dette helt klart fastslået vil jeg gerne spørge den højtærede minister: kan de tanker, som den højtærede minister fra talerstolen gav udtryk for, indgå i forhandlingerne her på normal måde, således at vi alle står frit med hensyn til den rigtige løsning i denne sag, eller er den højtærede ministers hænder bundet af en aftale med organisationerne? Jeg beder om at få et helt klart svar på dette ganske enkle spørgsmål.

Tilbage har jeg blot et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Niels Mørk. Jeg forstod på den højtærede minister, at nu havde fortsættelseskasserne og sygekasserne det helt anderledes med hinanden, end de havde haft det tidligere, nu var venskabet blevet større. Derfor blev jeg noget overrasket over det ærede medlem hr. Niels Mørks tale; det lød jo nærmest, som om han oplæste en hel årgang af Sygekassetidende, for det havde den kendte polemiske form over for en anden organisation, der ikke er i stand til at svare her i salen.

Men det ærede medlem skal ikke få nogen af os andre til at gå ind i denne diskussion, som jeg slet ikke kan se hører hjemme her. Det ærede medlem hr. Peter Larsen har svaret på en række af de synspunkter, som det ærede medlem hr. Niels Mørk kom frem med. Jeg skal nøjes med at sige, at jeg slet ikke forstår hensigten og meningen med at anvende en sådan diskussionsform.

Jeg vil yderligere sige, at alle jo ved, at organisationerne ønsker at have både indflydelse og magt, og da det ærede medlem hr. Niels Mørk for ikke ret længe siden er blevet formand for landet største organisation, der vel tæller nær de 3 mill. medlemmer, er det ærede medlem altså en mægtig mand. Men han er det ikke i kraft af, at han er formand for en organisation, der er dannet ved, at alle de 3 mill. medlemmer, eller hvor mange det nu er, har ønsket at stå netop i denne organisation, men fordi man har en lovgivning, der nærmest tvinger de pågældende til at gå frivilligt med — det er altså i virkeligheden en tvangsmæssig ordning. (Horn: Det lyder fælt!). Ja, det ærede medlem hr. Horn har ret i, at det lyder fælt, og det var også derfor, vi stillede mere end 40 ændringsforslag til daværende socialminister Bomholts sygeforsikringslovsforslag. Vi synes nemlig heller ikke om, at man på denne måde tvinger folk ind under en bestemt forsikringsform.

Da det nu imidlertid er sket, har det ærede medlem hr. Niels Mørk netop derfor et særligt ansvar som formand, og det ærede medlem må vide, i hvor høj grad dette ansvar forpligter, også når det gælder den måde, hvorpå man forvalter sygekasserne. Jeg tror ikke på, at disse 3 mill. medlemmer ret længe vil finde sig i den måde, hvorpå man vælger ledelse i de danske sygekasser. Vi har tidligere stillet forslag om at give mindretallet adgang til at få nogen indflydelse; det ærede medlem var dengang fortalende for at få stemt forslaget ned, og det skete. I mellemtiden har det ærede medlem haft muligheder for ad almindelig fredelig forhandlingsmæssig vej at få det ordnet sådan, at også repræsentanter for mindretallet blandt de 3 mill. medlemmer kom ind i ledelsen. Det er ikke sket, det ærede medlem har intet gjort derfor. Jeg vil med disse bemærkninger blot